

τηρήτως την γενομένην άντικατάστασιν. Διότι, ως γνωστόν, τὸ ἀμερικανικόν καταναλωτικόν κοινὸν ἀπὸ τὴν περιεργον, ὄντως, ἀντίληψιν ἀφοῦ ὁ τάδε ξακουστός βιομήχανος προσφέρει τὴν πῖτταν τῶν εὐχαριστιῶν ἔτσι ὅπως τὴν προσφέρει, σημαίνει ὅτι δὴ πρέπει νὰ εἶναι καλύτερη», τὸ γνωστὸν παλαιὸν ἀπόφθεγμα τῶν Ἑλλήνων σταφιδοπαραγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν «δὰ τὴν φάνε, τὶ δὰ κάνουν;» δὲν ἴσχυσεν εἰς τὴν παρούσαν περίπτωσιν.

Μολονότι τὸ πείραμα ἐπέτυχεν ἐμπορικῶς, δεδομένου ὅτι τὸ Μίνς—Μήτ καταναλίσκεται εἰς ὄσσην καὶ πρότερον ποσότητα, ἐφ' ὅσον, ἄλλως τε, θεωρητικῶς δὲν μετεβλήθη ἡ σύστασίς του, ὅμως ἡ γεῦσις τοῦ παρασκευάσματος ἤλλαξε ριζικῶς. Ἀπὸ γλυκετὰ καὶ εὐχάριστος ἐγένεν ὑπόξυνος καὶ μάλλον ἀποκρουστική. Παρὰ ταῦτα, οὐδόλως δυσηρεστήθη ὁ καταναλωτὴς του, ὁ ὁποῖος, ὡς προελέχθη, πιστεύει τυφλῶς εἰς τὴν ἀρχήν:

«μία μεγάλη καὶ φημισμένη βιομηχανία βελτιώνει ποιοτικῶς συνεχῶς τὰ προϊόντα της».

Εἶναι ἀληθές ὅτι: Οὔτε αἱ Κυβερνητικαὶ προτάσεις, οὔτε αἱ προσημίξεις μεζόχαριν καὶ αἱ προσθηκὰ ἀφθόνων καὶ ποικίλων καρυκευμάτων κατάρθωσαν νὰ μετατρέψουν τὸ προϊόν τοῦτο εἰς εὐγεστόν ἔδεσμα καὶ τὸν σκληρόν φλοιὸν τῆς καλιφορνιακῆς σταφίδος εἰς μαλακόν. Περισσότερον ὅμως ἀληθές εἶναι ὅτι τὸ ἀμερικανικόν καταναλωτικόν κοινὸν ἀποδίδει μεγαλύτεραν σημασίαν εἰς τὸ ὄνομα ἐνὸς προϊόντος, παρὰ εἰς τὴν ποιότητα αὐτοῦ. Ἐχει ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν φήμην τοῦ κατασκευαστοῦ του. Ἐλάχιστα, ἂν οὐχὶ καθόλου, ἐρευνᾷ τὴν σύνθεσιν ἢ τὴν προέλευσιν τῶν συστατικῶν του. Ἡ περίπτωση τοῦ Μίνς—Μήτ δὲν ἀποτελεῖ τὴν ἐξαιρέσιν. Ὅλα τὰ προϊόντα κινουμένη εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἀγορὰν βάσει τῆς «φήμης» καὶ οὐχὶ τῆς ἐσωτερικῆς τῶν ἀξίας.

ΣΤΑΦΙΔΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΒΟΥΡΤΣΗΣ

Τὴν Ἰνν Ἰανουαρίου ἐ.ἐ., ὄλις αἰφνιδίως, ἀπεβίωσεν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας ὁ ὑπάλληλος τοῦ Α.Σ.Ο. Ἰωάννης Διον. Βούρτσης, διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος τοῦ Ὄργανισμοῦ Λεχαινῶν. Ὁ ἐκλιπὼν ἀπὸ τῆς νεαρᾶς τοῦ ἡλικίας ἀνέλαβε, συνεπείᾳ προώρου θανάτου τοῦ πατρὸς του, τὴν προστασίαν τῆς πελυμελοῦς πατρικῆς οἰκογενείας του, εἰς τὰς υποχρεώσεις του δὲ ταῦτας ἀντεπεξῆλθε μὲ πλήρη συναίσθησιν τῶν καθηκόντων του τούτων. Εἰς ἡλικίαν 20 ἐτῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Α.Σ.Ο., ἐν ἣ διέπρεψε χάρις εἰς τὴν διακρίνουσαν αὐτοῦ δραστηριότητα καὶ εὐγενῆ συμπεριφορὰν του. Ὡς ἀπλοῦς ὑπάλληλος διαφόρων Ὑποκαταστημάτων τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὡς διευθυντὴς αὐτῶν, κατάρθωσε νὰ ἐπισύρῃ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Σταφιδικοῦ κόσμου, τὴν ἐξυπηρετῆταιν τοῦ ὁποίου εἶχαν ὡς μοναδικὸν του σκοπὸν.

Ὁ θάνατός του, ἐπελθὼν κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του, ἀπεστέρησε τὴν οἰκογενείαν του ἐνὸς φιλοστόρ-

γου πατρὸς καὶ συζύγου, τὴν ὑπηρεσίαν ἐνὸς ἐξαιρετικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τὴν κοινωγίαν ἐνὸς ἐντίμου πολίτου.

ΚΩΝ. ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

